

sabut que hi ha hagut parlars mossàrabs en el domini català, on -ARIA passava a -ara,⁵⁷ per exemple *Fàtum la Tintara* 'la tenyidora', sarraïna castellanenca; *Juvara* en lloc de *Juvera*; *Carlares*, descendent de CASTELLARIA; *Lluchfriara*, rafal documentat l'any 1295 a Sant Llorenç des Cardassar (vegeu l'article *Lloc*).

Per altra banda hi ha un lloc ben pròxim al puig d'Alpara, d'Artà, que té un nom bastant relacionat, el de *Rafal Pai*, uns tres quilòmetres al NO del citat puig d'Alpara, que ja figura en el Mapa Despuig (1784), en la mateixa forma. Podem suposar que sigui una forma masculina corresponent a *ALPARIA femení o potser un genitiu llatí PAGUS ALPARIAE (o suposant que ALPARIA fos un neutre pl. en -ARE, llavors seria PAGUS ALPARIUM genitiu pl.): els sarraïns haurien substituït PAGUS pel seu equivalent àrab *rahl* 'rafal'. Per una o altra via, *rahal al-Pair* reduït a Rafal Pai. La *r* final desapareix en la pronúncia mallorquina moderna; però fins i tot, si tinguéssim proves que el nom de Rafal Pai ja apareix sense *r* en documentació molt antiga aquest detall no fóra un obstacle contra aquesta interpretació etimològica, perquè tenim en la toponímia mossàrab del País Valencià molts casos de desaparició de la -*r* darrere diftong: els tres *Llombai LUMBARIUM*, *Patraix* < PETRAIRS 'pedregars', *Beniarrupaix* potser de PINNARUPARIOS 'penya de les cingleres', del llatí RUPES 'penyal' (o de *robbairs*).

És prudent deixar en suspens l'etimologia última d'aquest ALPARIA, limitant-se a dir que és pre-romà com el nom dels *Alps*; potser seria com els ll. *alpinus*, *alpicus*, *alpestris* en el sentit d'indrets elevats, més alts que els veïns.

ALPUTZE (Ciutadella, Men. 2, h-4)

Com que a Alputze Vell hi ha un pou fondo, quasi una font, però hi poen aigua, degué ésser el caràcter mig pou mig ullal, que tenia aquesta font soma, que degué impressionar la imaginació dels antics: és doncs un prolongament mossàrab de PUTEUM 'pou'.

Com que en els segles XVI i XVII la -*r* final ja era muda, no té autoritat lingüística la de les grafies *Pützer* que A. Ramis (*Notícies*, II, 27) cita del Capbreu General de 1600, i Joan Ramis (*El Pützer i Pützer de Martí i de la Viuda*) en *Alq.* 14.

Suposant que *Alputze* vengui de PUTEUM 'pou', en el continent trobam noms mossàrabs que vénen del primitiu PUTEUM o del seu plural PUTEA

57. Joan COROMINES, *Entre dos llenguatges*, vol. I (Barcelona, Curial, 1976), p. 100. Joan COROMINES i J. MASCARÓ PASSARIUS, *Aproximació...*, x (1983), p. 31.